

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.130 van 4 juni 2003
in de zaak A. 132.595/VII-28.915.**

In zake : Antoine POPPE,
wonende te SINT-MARTENS-LATEM,
Mortelputstraat 31

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten G. MARTYN, P. DEJONCKHEERE, J. COL-
PAERT en I. DE TANDT,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82
2. de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest
(OVAM).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Antoine POPPE op 3 februari 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

1. de aanmaning van verzoeker door OVAM, met een brief van 3 december 2002, om als saneringsplichtige over te gaan tot bodemsanering op het perceel Sint-Martens-Latem, 1ste afdeling, sectie B, nr. 0516 x 3;
2. de vraag van OVAM aan verzoeker, met een brief van 5 december 2002, om binnen een termijn van 14 dagen te laten weten of een boorput op het perceel reeds buiten gebruik gesteld werd en welke andere maatregelen in afwachting van de bodemsaneringswerken er reeds genomen zijn en nog zullen genomen worden om mens en milieu te beschermen tegen de gevaren van de vastgestelde verontreiniging;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die verschijnt in persoon;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feitelijke gegevens

Verzoeker exploiteert sinds midden de jaren zestig een garage met benzinestation in Sint-Martens-Latem. Uit een oriënterend bodemonderzoek van 18 maart 2002 blijkt een bodemverontreiniging, vooral van het grondwater.

Op 2 september 2002 laat OVAM weten dat het perceel 0516 X 3 aangetast is door een historische bodemverontreiniging die een ernstige bedreiging vormt.

Op 5 november 2002 wordt het perceel door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw aangewezen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden.

Met een brief van 3 december 2002 wijst OVAM verzoeker in zijn hoedanigheid van exploitant aan als saneringsplichtige, en maant hem aan een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Met een brief van 5 december 2002 vraagt OVAM aan verzoeker te laten weten of de op het perceel aanwezige boorput reeds buiten gebruik is gesteld, en welke andere maatregelen er zijn genomen en nog zullen worden genomen om mens en milieu te beschermen tegen de gevaren van de vastgestelde verontreiniging. Dit is de tweede bestreden beslissing.

In een antwoord van 19 december 2002 op de in de tweede bestreden beslissing gestelde vraag laat verzoeker onder meer weten bereid te zijn volledig mee te werken, maar vraagt hij om de uitvoering in de tijd te spreiden en om de kosten deels te laten dragen door het fonds dat blijkens persberichten door de overheid wordt opgericht om de gronden van voormalige benzinestations te saneren.

Voorafgaandelijk aan het beschrijvend bodemonderzoek wil hij proberen zelf reeds een gedeeltelijke sanering te realiseren.

In een brief van 31 januari 2003 vraagt verzoeker om de uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek negen maand uit te stellen; enerzijds omdat hij momenteel geen beschrijvend onderzoek zou kunnen betalen, anderzijds om, zoals reeds voorgesteld, voorafgaandelijk te proberen zelf reeds een gedeeltelijke sanering te realiseren, waardoor hij verwacht de zaak goedkoper te kunnen oplossen.

In een antwoord op verzoekers brief van 19 december 2002 laat OVAM weten dat het bewuste fonds nog niet effectief is opgericht. Ook wordt gewezen op de bepalingen van het Bodemsaneringsdecreet betreffende de te volgen werkwijze en procedures.

In een antwoord op verzoekers brief van 31 januari 2003 laat OVAM weten een uitstel te verlenen tot 1 oktober 2003;

2. Rechtspleging

2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij niet de auteur is van de bestreden beslissingen; dat zij derhalve buiten de zaak moet worden gesteld;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij op de terechtzitting niet vertegenwoordigd was; dat zij dus geacht wordt met de vordering in te stemmen, zulks met toepassing van artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat die vermoede instemming weliswaar voor de Raad van State niet betekent dat hij zonder meer de vordering moet toewijzen; dat hij met name daar niet toe verplicht is wanneer de vordering wegens een desgevallend ambtshalve op te werpen exceptie onontvankelijk is;

3. Beoordeling van de vordering

3.1. Overwegende dat de beslissing houdende aanwijzing van verzoekers gronden als historisch verontreinigde gronden waar bodemsanering moet plaatsvinden, werd genomen in het niet aangevochten ministerieel besluit van 5 november 2002; dat de eerste bestreden beslissing daar enkel de aanduiding van verzoeker als saneringsplichtige aan toegevoegd heeft, en een termijn heeft opgelegd voor het indienen van een voorstel van beschrijvend bodemonderzoek; dat verzoeker niet de aanduiding als saneringsplichtige aanvecht; dat, indien hij zulks wil doen, hij

in elk geval daartoe eerst de administratieve beroepsmogelijkheden heeft; dat in zoverre het annulatieberoep is gericht tegen enkel de termijn voor het indienen van een voorstel van beschrijvend bodemonderzoek moet worden vastgesteld dat OVAM met een latere brief een uitstel heeft verleend, zodat de vordering op dit vlak doelloos is;

3.2. Overwegende dat de tweede bestreden beslissing niet meer is dan een vraag van OVAM, zonder rechtsgevolgen, en dus niet voor vernietiging vatbaar is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.